

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710722048/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

FØRSTE SANG

Forbi er Efterhøsten, Bladet falder
Til frosne Jord, og øde Lunden staaer;
Hen over Marken Jægerhornet gjalder,
Hvis stærke Klang fra Sporet Hunden kalder
Til Skytten, som paa Velen eensom gaar.
Han standser, lægger an, og Skuddet naaer
Den lette Hare: Knald med Røgen farer
Hen imod Høien — Echo's Torden svarer.

Den korte Dag gaar vinterklædt forbi,
Dens magtesløse Straaler hurtig daane;
Men hist sig hæver alt den blege Maane,
Og lyser ned paa Vandringsmandens Sti.
Dens kolde Flammer Skyen Vinger laane,
Den nys tilslørte Himmel bliver fri;
Klart funkler i sin evig rene Glands
Den høie, vinterlige Stjernekrands.

Ja det er atter Vinter! Isens Bro
Har atter lagt sig paa de bløde Vover;
Hver Fugl forstummer — Flora stille sover,
Som nys i Herthas grønne Skove lø;
De frosne Marker Søeen hviler over,
Den slumrende Natur er bragt til Ro.
Hvor stille og hvor koldt! — Den fjerne Maage
Sit Skrig kun hæver, skjult af Havets Taage.

Nu er det Tid, fra landligt Hjem at flye,
At flygte fra de sneebedækte Lunde
Ind til den venlige, den lune By.
Tid er det nu, ved Theevandssnak at blunde,
At aabne Ørene for Venners Munde,
Og til de støvede Reoler ty;
At tænde Lampen, for, bag varme Ovne,
At læse, kysses, kjæde sig og dovne.